

Slov. glasbeno društvo - Ljubljana.

KONCERT

**v ponedeljek dne 9. oktobra 1922
v veliki dvorani „Uniona“.**

SPORED:

1. St. Premrl: Pesem žrjavov.	}	Mešani zbor.
2. E. Adamič: Večerna I.		
3. Dr. Fr. Kimovec: Zvonovi pritrkavajo.		
4. P. H. Sattner: Šašek kodrolasek.		
5. St. Premrl: Medved z medom.		
6. V. Vodopivec: Ptici. Ženski zbor.		
7. O. Dev: Njega ni. Narodna. Mešani zbor.		

Odmor.

8. Dr. Fr. Kimovec: Fčelica letela. (Prekmurska).	}	Mešani zbor.
9. V. Šganc: Medjimurske nar.		
a) De su one ptičke.		
b) Zibu haju. Moški zbor.		
c) Kiša pada. Mešani zbor.		
20. a) Pokorny: Teče voda ze skaly. Slovaška. Moški zbor.		
b) E. Adamič: Turopoljci. Belokranjska. " "		
11. Hatze: a) Škripi djeram. Srbska narodna. Mešani zbor.		
b) Oj Lazare. " " " "		

Začetek ob 8. — Konec ob pol 10.

**Vstopnina: Sedeži po 15, 10, 8, 7, 6, stojišče 3 dinarje
za dijake 2 din.**

Vstopnice v predprodaji v traifiki Union.

Pesem žrjavov.

Mi jadramo v pekoče južne kraje
od severa ledenega,
življenja zamorjenega
poslavljam, poslavljam
se danes prepeva.

Mi jadramo, mi jadramo
čez gore in čez vode,
naprej do juga strastnega
življenja vseoblastnega,
naprej, naprej tja do kipečih
bujnih sil prirode.

Mi ne poznamo ozkih mej
in ne zemlje postave,
z vetrovi se bojujemo,
z valovi popotujemo;
naš cilj žaru razbeljene
brezmejne so puščave.

Mi gremo tje, mi gremo tje,
kjer zemlja nima meje,
vse leto neprenehoma,
žareče neutehoma,
razbeljeno planjavo tam
nebeško solnce greje.

Mi gremo tje, mi gremo tje,
kjer žolti lev kraljuje,
v objem življenja potnega,
v odsev neba dobrotnega,
kjer vedno novo iz grobov
življenje se dviguje.

Mi gremo tje, kjer bujna kri
po žilah se pretaka,
oči se ognja bliskajo,
pogumna srca vriskajo,
življenje neutešeno
z nemirno silo čaka.

Adamič:

Jos. Stritar.

Večerna I.

Solnce zašlo je za gore,
noči umika se dan,
mrak po nižavah prostore
v plašč že zagrinja teman.

Mesec polagoma vzhaja,
zvezda večerna miglja,
žejne cvetlice napaja,
hladna rosica z neba.

Dr. Fr. Kimovec:

Fr. Bevk.

Zvonovi pritrkavajo.

(Pevac II. 8.)

Tovnina tovnana,
poglejte Damjana,
je pasel ovčice,
je pasel kozice,
polegal okoli,
igral se nikoli,

je pustil ovčice,
je pustil kozice,
je legel na slamo,
denimo ga v jamo.
Kropimo Damjana,
tovnina tovnana!

P. H. Sattner:

P. Krizostom Sekovanič

Šašek kodrolasek.

Šašek kodrolasek na oknu sloni,
bele snežinke z usti lovi.

Mimo se pripelje po bisernih tleh,
Detece božje v zlatih saneh.

Jagnje ga vozi, s kraguljčki cinglja,
s svilnatimi šopki, s trakci mahlja.

Šašek ves začuden v Detece zre,
z drobnimi prstki okno odpre,

Cin cin cin mimo okna sanke zdrče,
Šašku snežinke v očke lete.

Medved z medom.

Skoči brate na medveda.
Pa zakaj?
Ukradel nam je lonec meda.
Pa zakaj?

Lačni so mu medvediči.
Pa zakaj?
prazni so še vsi grmiči.
Pa zakaj?

Saj ne upajo si cvesti.
Pa zakaj?
Sneg bi utegnil jih zamesti.
Pa zakaj?

Burja se čez plan hohoče.
Pa zakaj?
Jug je prepoditi noče.
Pa zakaj?

Ko pa ni še božja volja!
Bratec aj!
Božja volja je najbolja.

Naj le jug na burjo mahne
in pomlad cvetoča dahne,
cvet in sad rode grmiči,
najedo je medvediči:
Takrat skočim za medvedom,
pa mu vzamem lonec z medom.

E. Adamič:

Belokranjska.

Turopoljci.

Prišli so tri Turopoljci
Cel bel dan tri Turopoljci. Ju, ju, ju.

Prvi je jemel široke hlače
Cel bel dan ...

Drugi je jemel mastno torbo.
Cel bel dan ...

Tretji je jemel rdečo kapo.
Cel bel dan ...

Vsi tri bili so bedaki.
Cel bel dan pa vsi bedaki. Ju, ju, ju.

Dr. Fr. Kimovec:

Prekmurska.

Fčelica letela.

Fčelica letela,
prelepo s' je zapela,
prelepo s' je zapela,
da svojo mater sreła.
„Mati moja draga,
jel' ješče v gori cvetja?“
„Je je, je je, je bilo
že zdavnej je ocvelo.“

Fčelica letela,
prelepo s' je zapela,
prelepo s' je zapela,
da svojo sestro sreła.
„Sestra moja draga,
jel' ješče v gori cvetja?“
„Je je, je je, je bilo,
že zdavnej je ocvelo.“

Fčelica letela,
prelepo s' je zapela,
prelepo s' je zapela,
da brata svojga sreła.
„Bratec moj predragi,
jel' ješče v gori cvetja?“
„Je je, je je, je ješče,
vej zdaj najlepše cvete.“

a.) De su one ftičice.

De su one ftičice
ke so ljubav zmislile?
Ona ftica ne živi,
koja meni smrt želi.

Ftičica je vesela,
kad si najde pareka;
prične si popevati,
po šumići letati.

b.) Zibu haju.

Zibu haju
dete malo
s kolca doli palo,
pak se je zaklalo.
Dajte mama, sira, kruha,
dok se juha skuha.

Kato zlato,
nejdi k brato,
velko ti je blato,
blatna budeš Kato!
Dajte mama, meni mleko,
tam je na poceko!

c.) Kiša pada.

Kiša pada,
trava raste
gora zelena.

Na toj gori
jedno drevo
tenko visoko.

Pod njim sedi
moja draga
a ja polag nje.

Pokorny:

Slovaška.

Teče voda ze skaly.

Teče voda ze skaly
do tej panskej zahrady.

Anička jo vylieva,
Janičko sa njej diva.

Pod' Aničko, pod' ke mene,
povim ti ja, čo je mene,

Ach mene boli hlavička
od mojeho srdečka.

A mne boli hlava má,
od tvojeho klamaňa.

Hatze:

Srbska nar.

a.) Škripi djeram.

Škripi djeram, škripi djeram,
ko je na bunaru?

Na bunaru, na bunaru,
kajka materina.

Vodu vadi, vodu vadi,
belo grlo ladi.

b.) Oj Lazare!

Oj Lazare, oj Lazare,
na vodi vozare!
Pod gorom pod zelenom,
pod jelom, pod jasenom,
z jasena rosa kaplje
momcima za kalpate,
a curi za zuluve.

Čuvaj broda, čuvaj broda,
ne prevezi koga:
Pod gorom ...

Sinoč nam je, sinoč nam je
odbegla devojka.
Pod gorom ...